

DIREKTIVA (EU) 2018/852 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 30. maja 2018****o spremembi Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ravnanje z odpadki v Uniji bi bilo treba izboljšati, in sicer zaradi varstva, ohranjanja in izboljševanja kakovosti okolja, varovanja zdravja ljudi, zagotavljanja skrbnega učinkovitega in preudarnega izkoriščanja naravnih virov, spodbujanja načel krožnega gospodarstva, povečevanja rabe energije iz obnovljivih virov, povečevanja energetske učinkovitosti, zmanjševanja odvisnosti Unije od uvoženih virov, zagotavljanja novih gospodarskih priložnosti in prispevanja k dolgoročni konkurenčnosti. Učinkovitejša raba virov bi pripomogla tudi k znatnim neto prihrankom za podjetja, javne organe in potrošnike v Uniji, obenem pa bi pomagala zmanjšati skupne letne emisije toplogrednih plinov.
- (2) Cilje predelave in recikliranja embalaže in odpadne embalaže iz Direktive 94/62/ES ⁽⁴⁾ bi bilo treba spremeniti, tako da se poveča recikliranje odpadne embalaže, s čimer bi bolje odražali prizadevanje Unije za prehod na krožno gospodarstvo.
- (3) Da bi se zagotovila večja skladnost prava Unije o odpadkih, bi bilo treba opredelitve pojmov iz Direktive 94/62/ES, kadar je ustrezno, uskladiti z opredelitvami pojmov iz Direktive 2008/98/ES ⁽⁵⁾, ki se uporablja za odpadke na splošno.
- (4) Preprečevanje odpadkov je najučinkovitejši način za povečanje učinkovitosti rabe virov in zmanjšanje vpliva odpadkov na okolje. Zato je pomembno, da države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za spodbujanje povečanja deleža vračljive embalaže, dane na trg, in ponovno uporabo embalaže. Takšni ukrepi lahko vključujejo uporabo sistemov kavcij in drugih spodbud, kot so določitev kvantitativnih ciljev, upoštevanje ponovne uporabe pri doseganju ciljev recikliranja ter diferencirani finančni prispevki za vračljivo embalažo v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca za embalažo. Države članice bi morale sprejeti ukrepe za spodbujanje sistemov prevzemanja vračljive embalaže ter ukrepe za doseganje zmanjšanja porabe embalaže, ki je ni mogoče reciklirati, in prekomerne embalaže.
- (5) Ker ponovna uporaba vključuje izogibanje dajanju nove embalaže na trg in povečanju količine nastale odpadne embalaže, bi bilo treba pri doseganju ciljev recikliranja embalaže upoštevati vračljivo prodajno embalažo, prvič dano na trg, in leseno embalažo, ki je popravljena zaradi ponovne uporabe.

⁽¹⁾ UL C 264, 20.7.2016, str. 98.

⁽²⁾ UL C 17, 18.1.2017, str. 46.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 18. aprila 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 22. maja 2018.

⁽⁴⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L 365, 31.12.1994, str. 10).

⁽⁵⁾ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

- (6) Države članice bi morale uvesti ustrezne spodbude za uporabo hierarhije ravnanja z odpadki, vključno z ekonomskimi instrumenti in drugimi ukrepi. Namen takšnih ukrepov bi moral biti zmanjšanje vplivov embalaže in odpadne embalaže na okolje z vidika življenjskega cikla proizvodov, po potrebi ob upoštevanju koristi uporabe materialov na biološki osnovi in materialov, primernih za večkratno recikliranje. Ukrepi za ozaveščanje javnosti o koristih, ki jih prinaša embalaža, proizvedena iz recikliranih materialov, lahko prispevajo k širitvi sektorja recikliranja odpadne embalaže. Kadar je embalaža za enkratno uporabo nujna za zagotavljanje higiene živil ter zdravja in varnosti potrošnikov, bi morale države članice sprejeti ukrepe za zagotovitev, da se takšna embalaža reciklira.
- (7) Spodbujanje trajnostnega biogospodarstva lahko prispeva k zmanjšanju odvisnosti Unije od uvoženih surovin. Embalaža na biološki osnovi, ki jo je mogoče reciklirati, in biorazgradljiva embalaža, ki jo je mogoče kompostirati, bi lahko bili priložnost za spodbujanje obnovljivih virov za proizvodnjo embalaže, kadar se izkažejo za koristne z vidika življenjskega cikla.
- (8) Smetenje, bodisi v mestih, na kopnem, v rekah ali morjih, ima neposreden in posreden škodljiv vpliv na okolje, dobro počutje državljanov in gospodarstvo, stroški čiščenja pa so nepotrebno gospodarsko breme za družbo. Med številnimi predmeti, ki se najpogosteje najdejo na plažah, je odpadna embalaža, ki ima dolgoročne vplive na okolje, to pa vpliva na turizem in javne koristi na teh naravnih območjih. Poleg tega prisotnost odpadne embalaže v morskem okolju prispeva k spodkopavanju prednostnega vrstnega reda hierarhije ravnanja z odpadki, predvsem z izogibanjem ponovni uporabi, recikliranju in drugim postopkom predelave.
- (9) Nadaljnje zvišanje ciljev recikliranja odpadne embalaže iz Direktive 94/62/ES bi zagotovilo jasne okoljske, gospodarske in družbene koristi. Zagotoviti bi bilo treba, da bodo odpadni materiali, ki so koristni za gospodarstvo, s pravilnim ravnanjem z odpadki in v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki, kot je določena v Direktivi 2008/98/ES, v vse večjem obsegu in učinkovito predelani ter vrnjeni v evropsko gospodarstvo, s čimer bo zagotovljen napredek pri izvajanju sporočila Komisije z dne 4. novembra 2008, „Pobuda za surovine – zagotavljanje preskrbe za nujno potrebnimi surovinami za rast in delovna mesta v Evropi“, in pri vzpostavitvi krožnega gospodarstva.
- (10) Številne države članice še niso v celoti razvile potrebne infrastrukture za ravnanje z odpadki. Zato je bistvenega pomena, da se določijo jasni dolgoročni cilji politike, da bi se izognili izgubi materialov, ki so primerni za recikliranje, na nižjih ravneh hierarhije ravnanja z odpadki.
- (11) Ta direktiva določa dolgoročne cilje ravnanja z odpadki v Uniji ter gospodarskim subjektom in državam članicam daje jasno usmeritev za naložbe, ki so potrebne za doseganje teh ciljev. Pri pripravi njihovih nacionalnih načrtov ravnanja z odpadki in pri načrtovanju naložb v infrastrukturo za ravnanje z odpadki bi morale države članice ustrezno uporabiti naložbe, tudi preko skladov Unije, pri tem pa v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki dajati prednost preprečevanju, vključno s ponovno uporabo, in recikliranju.
- (12) Zaradi kombinacije ciljev recikliranja in omejevanja odlaganja odpadkov na odlagališčih, določenih v direktivah 2008/98/ES in 1999/31/ES ⁽¹⁾, določitev ciljev predelave in maksimalnih ciljev recikliranja odpadne embalaže niso več potrebni.
- (13) Da se zagotovijo znatne gospodarske in okoljske koristi, bi bilo treba določiti ločene cilje recikliranja za železo in jeklo ter za aluminij, saj bi se recikliralo več aluminija, kar bi vodilo do znatnih prihrankov energije in zmanjšanja emisij ogljikovega dioksida. Sedanji cilj recikliranja kovinske embalaže bi bilo zato treba razdeliti na ločena cilja za ti dve vrsti odpadkov.
- (14) Cilje recikliranja odpadne embalaže za leto 2030 bi bilo treba pregledati, da se ugotovi, ali naj se jih ohrani ali po potrebi zviša. Med tem pregledom bi bilo treba pozornost nameniti tudi specifičnim tokovom odpadne embalaže, kot so odpadna embalaža iz gospodinjstev, iz trgovin in industrije ter odpadna sestavljena (kompozitna) embalaža.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL L 182, 16.7.1999, str. 1).

- (15) Izračun ciljev recikliranja bi moral temeljiti na masi odpadne embalaže, ki vstopa v recikliranje. Dejansko tehtanje odpadne embalaže, ki se šteje kot reciklirana, bi se moralo praviloma izvajati na točki, kjer odpadna embalaža vstopa v postopek recikliranja. Da se omejijo administrativna bremena, pa bi bilo kljub temu treba državam članicam pod strogimi pogoji in z odstopanjem od splošnega pravila omogočiti, da maso reciklirane odpadne embalaže ugotavljajo na podlagi meritev na izhodu iz katerega koli postopka sortiranja. Izgube materialov, do katerih pride, preden odpadki vstopijo v postopek recikliranja, na primer zaradi sortiranja ali drugih predhodnih postopkov, ne bi smele biti vključene v količine odpadkov, ki se poročajo kot reciklirani. Te izgube se lahko določijo na podlagi elektronskih registrov, tehničnih specifikacij, podrobnih pravil o izračunu stopenj povprečnih izgub za različne tokove odpadkov ali drugih enakovrednih ukrepov. Države članice bi morale te ukrepe vključiti v poročila o preverjanju kakovosti, ki se priložijo podatkom o recikliranju odpadkov, sporočenih Komisiji. Stopnje povprečnih izgub bi bilo treba po možnosti določati na ravni posameznih naprav za sortiranje odpadkov in jih povezati z različnimi glavnimi vrstami odpadkov, različnimi viri (kot so gospodinjstva ali trgovine), različnimi sistemi zbiranja in različnimi vrstami postopkov sortiranja. Stopnje povprečnih izgub bi se morale uporabljati samo, kadar ni dovolj drugih zanesljivih podatkov, zlasti pri pošiljkah in izvozu odpadkov. Izguba mase materialov ali snovi zaradi procesov fizičnega ali kemičnega preoblikovanja, ki so neločljivo povezani s postopkom recikliranja, v katerem se odpadna embalaža dejansko predela v proizvode, materiale ali snovi, se ne bi smela odšteti od mase odpadkov, ki se poročajo kot reciklirani.
- (16) Odpadni embalažni materiali, ki po pripravljalnem postopku pred dejansko predelavo niso več odpadki, lahko štejejo za reciklirane, če so namenjeni za nadaljnjo predelavo v proizvode, materiale ali snovi, bodisi za prvotni namen bodisi za druge namene. Materiali, ki niso več odpadki in bodo uporabljeni kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije, ki bodo uporabljeni za zasipanje ali bodo odstranjeni, ali bodo uporabljeni v drugih postopkih, katerih namen je enak kot predelava odpadkov, razen recikliranja, se ne bi smeli upoštevati pri izračunu doseganja ciljev recikliranja.
- (17) Kadar se izračun stopnje recikliranja uporablja za aerobno ali anaerobno obdelavo odpadne biorazgradljive embalaže, lahko količina odpadkov, ki vstopajo v aerobno ali anaerobno obdelavo, šteje za reciklirano, če s to obdelavo nastane izhodni produkt, ki bo uporabljen kot reciklirani proizvod, material ali snov. Izhodni produkt takšne obdelave je najpogosteje kompost ali digestat, vendar se lahko upoštevajo tudi drugi izhodni produkti, če vsebujejo primerljive količine recikliranih vsebnosti glede na količine obdelane odpadne biorazgradljive embalaže. V drugih primerih se ponovna predelava odpadne biorazgradljive embalaže v materiale, ki bodo uporabljeni kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije, ki bodo odstranjeni ali bodo uporabljeni v drugih postopkih, katerih namen je enak kot predelava odpadkov, razen recikliranja, v skladu z opredelitvijo pojma recikliranje ne bi smela upoštevati pri izračunu doseganja ciljev recikliranja.
- (18) Če se odpadna embalaža izvozi iz Unije za recikliranje, bi morale države članice dejansko uporabiti inšpekcijska pooblastila iz člena 50(4c) Uredbe (ES) št. 1013/2006⁽¹⁾ in zahtevati ustrezna dokazila o tem, ali je pošiljka namenjena za postopke predelave, ki so skladni s členom 49 navedene uredbe, in se zato z njo ravna na za okolje varen način v napravi, ki deluje v skladu s standardi varovanja zdravja ljudi in okolja, ki so na splošno enakovredni standardom, določenim v zakonodaji Unije. Države članice bi lahko pri tej nalogi sodelovale z drugimi ustreznimi akterji, kot so pristojni organi v namembni državi, neodvisni organi tretjih oseb za preverjanje ali organizacije, ki izvajajo obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca v imenu proizvajalcev proizvodov, vzpostavljene v skladu s sistemi razširjene odgovornosti proizvajalca, ki bi lahko opravljali fizične in druge preglede naprav v tretjih državah. Države članice bi morale v poročilu o preverjanju kakovosti, priloženem podatkom o doseganju ciljev, poročati o ukrepih za izvajanje te obveznosti, s katerimi zagotavljajo, da so odpadki, izvoženi iz Unije, obdelani pod pogoji, ki so v splošnem enakovredni tistim, določenim v ustreznem okoljskem pravu Unije.
- (19) Da se zagotovi boljše, pravočasnejše in enotnejše izvajanje te direktive ter predvidijo vsakršne pomanjkljivosti pri izvajanju, bi bilo treba vzpostaviti sistem poročil zgodnjega opozarjanja za odkrivanje pomanjkljivosti in ukrepanje pred iztekom rokov za izpolnitev ciljev.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, 12.7.2006, str. 1).

- (20) Ker sta količina in vrsta embalaže, ki se običajno uporablja, bolj odvisna od izbire proizvajalca kot pa potrošnika, bi bilo treba vzpostaviti razširjeno odgovornost proizvajalca. Učinkoviti sistemi razširjene odgovornosti proizvajalca lahko z zmanjševanjem nastajanja odpadne embalaže ter njenim intenzivnejšim ločevanjem in recikliranjem pozitivno vplivajo na okolje. Čeprav v večini držav članic že obstajajo sistemi razširjene odgovornosti proizvajalca, se po načinu, kako so vzpostavljeni njihovi učinkovitosti in obsegu odgovornosti proizvajalcev močno razlikujejo. Pravila glede razširjene odgovornosti proizvajalca, določena v Direktivi 2008/98/ES, bi se morala zato uporabljati za sisteme razširjene odgovornosti proizvajalca za proizvajalce embalaže.
- (21) Da bi se izboljšalo preprečevanje odpadne embalaže, zmanjšal njen vpliv na okolje in spodbudilo recikliranje visokokakovostnih materialov, ne da bi to oviralo delovanje notranjega trga, povzročalo trgovinske ovire ter izkrivljalo in omejevalo konkurenco v Uniji, bi bilo treba pregledati in po potrebi spremeniti bistvene zahteve iz Direktive 94/62/ES in Priloge II k navedeni direktivi ter po potrebi uvesti strožje zahteve, s katerimi se bo okrepilo oblikovanje embalaže za ponovno uporabo in visokokakovostno recikliranje.
- (22) Podatki, ki jih sporočijo države članice, so za Komisijo bistveni za to, da ocenijo skladnost držav članic s pravom Unije o odpadkih. Kakovost, zanesljivost in primerljivost podatkov bi bilo treba izboljšati z uvedbo enotne vstopne točke za vse podatke o odpadkih, črtanjem zastarelih zahtev za poročanje, primerjalno analizo nacionalnih metodologij za poročanje in uvedbo poročil o preverjanju kakovosti podatkov.
- (23) Poročila o izvajanju, ki jih države članice pripravijo vsaka tri leta, se niso izkazala kot učinkovito orodje za preverjanje skladnosti ali zagotavljanje pravilnega izvajanja, ustvarjajo pa nepotrebna upravna bremena. Zato je ustrezno razveljaviti določbe, ki državam članicam nalagajo pripravo teh poročil. Namesto tega bi morale spremljanje skladnosti temeljiti izključno na podlagi podatkov, ki jih države članice vsako leto sporočijo Komisiji.
- (24) Zanesljivo sporočanje podatkov v zvezi z ravnanjem z odpadki je ključno za učinkovito izvajanje in zagotavljanje primerljivosti podatkov med državami članicami. Zato bi morale države članice pri pripravi poročil o doseganju ciljev iz Direktive 94/62/ES, kakor je bila spremenjena s to direktivo, uporabiti najnovejša pravila, ki jih razvije Komisija, in metodologije, ki jih razvijejo ustrezni nacionalni pristojni organi, ki so odgovorni za izvajanje te direktive.
- (25) Da bi se dopolnila ali spremenila Direktiva 94/62/ES, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s členom 11(3), členom 19(2) in členom 20 navedene direktive, kakor so bili spremenjeni s to direktivo. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁽¹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (26) Da se zagotovijo enotni pogoji izvajanja Direktive 94/62/ES, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi s členi 5(4), 6a(9), 12(3d) in 19(1) navedene direktive, kakor so bili spremenjeni s to direktivo. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾.
- (27) Ker ciljev te direktive, namreč na eni strani preprečiti ali zmanjšati vsakršen vpliv embalaže in odpadne embalaže na okolje, s tem pa zagotoviti visoko stopnjo varstva okolja, na drugi strani pa zagotoviti delovanje notranjega trga in preprečiti trgovinske ovire ter izkrivljanje in omejevanje konkurence v Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov ukrepov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

⁽¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (28) Direktivo 94/62/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (29) V skladu z Medinstitucionalnim sporazumom z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematičnem ponovnem sprejemu pravnih aktov ⁽¹⁾ je metoda ponovnega sprejema navedena kot ustrezno sredstvo za trajno in splošno zagotavljanje razumljivosti pravnih aktov Unije, saj preprečuje preveliko število aktov o spremembah, zaradi katerih so pravni akti pogosto težko razumljivi. Poleg tega so tri institucije v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje potrdile svojo zavezo, da bodo za spremembo obstoječe zakonodaje pogosteje uporabljale zakonodajno tehniko prenovitve. Ker je bila Direktiva 94/62/ES spremenjena že šestkrat, bi jo bilo primerno v bližnji prihodnosti prenoviti.
- (30) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih ⁽²⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe

Direktiva 94/62/ES se spremeni:

- (1) v členu 1 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. V ta namen ta direktiva določa ukrepe, katerih poglobitni cilj je preprečevati nastajanje odpadne embalaže, dodatna temeljna načela pa obsegajo ponovno uporabo embalaže, recikliranje in druge oblike predelave odpadne embalaže, da bi se zmanjšal obseg končnega odstranjevanja takšnih odpadkov, in da bi se prispevalo k prehodu na krožno gospodarstvo.“;

- (2) člen 3 se spremeni:

- (a) v točki 1 se črta naslednje besedilo:

„Komisija, če je to primerno, preveri ter po potrebi popravi ponazoritvene primere za opredelitev pojma embalaža iz Priloge I. Prednostno se obravnavajo naslednji predmeti: škatle za zgoščenke in videokasete, cvetlični lončki, cevi in valji, okrog katerih je navit upogljiv material, podložni papir samolepilnih etiket in ovojni papir. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 21(3).“;

- (b) točka 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. ‚odpadna embalaža‘ pomeni kakršno koli embalažo ali embalažni material, ki ga zajema opredelitev pojma odpadek iz člena 3 Direktive 2008/98/ES, razen ostankov iz proizvodnje“;

- (c) vstavijo se naslednje točke:

„2a. ‚vračljiva embalaža‘ pomeni embalažo, ki je bila zasnovana, oblikovana in dana na trg, da bi v svojem življenjskem ciklu opravila več poti ali krogov, tako da bi se znova napolnila ali uporabila za isti namen, za katerega je bila zasnovana;

2b. ‚sestavljena embalaža‘ pomeni embalažo, narejeno iz dveh ali več slojev različnih materialov, ki jih ročno ni mogoče ločiti in ki tvorijo eno samo neločljivo enoto, sestavljeno iz notranjega vsebnika in zunanjskega ohišja, ki se kot taka polni, shranjuje, prevaža in prazni;

2c. uporabljajo se opredelitve pojmov ‚odpadek‘, ‚ravnanje z odpadki‘, ‚zbiranje‘, ‚ločeno zbiranje‘, ‚preprečevanje‘, ‚ponovna uporaba‘, ‚obdelava‘, ‚predelava‘, ‚recikliranje‘, ‚odstranjevanje‘ in ‚sistem razširjene odgovornosti proizvajalca‘ iz člena 3 Direktive 2008/98/ES.“;

- (d) točke 3 do 10 se črtajo;

⁽¹⁾ UL C 77, 28.3.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

(3) člen 4 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da se poleg ukrepov, sprejetih v skladu s členom 9, izvajajo tudi drugi preventivni ukrepi, da se prepreči nastajanje odpadne embalaže in zmanjša vpliv embalaže na okolje.

Ti drugi preventivni ukrepi so lahko nacionalni programi, spodbude za zmanjševanje vpliva embalaže na okolje s pomočjo sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca ali podobni ukrepi, ki se sprejmejo, če je ustrezno, po posvetovanju z gospodarskimi subjekti ter okoljskimi in potrošniškimi organizacijami in so zasnovani za zблиževanje in izkoriščanje številnih spodbud, sprejetih v državah članicah za namene preprečevanja.

Države članice uporabijo ekonomske instrumente in druge ukrepe za spodbujanje uporabe hierarhije ravnanja z odpadki, kot so tisti, ki so navedeni v Prilogi IVa k Direktivi 2008/98/ES, ali druge ustrezne instrumente in ukrepe.“;

(b) odstavek 3 se črta;

(4) člen 5 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5

Ponovna uporaba

1. Države članice v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz člena 4 Direktive 2008/98/ES sprejmejo ukrepe za spodbujanje povečanja deleža vračljive embalaže, dane na trg, in sistemov za ponovno uporabo embalaže na za okolje varen način in v skladu s Pogodbo, ne da bi bila pri tem ogrožena higiena živil ali varnost potrošnikov. Ti ukrepi lahko med drugim vključujejo:

(a) uporabo sistemov kavcij;

(b) določitev kvalitativnih ali kvantitativnih ciljev;

(c) uporabo ekonomskih spodbud;

(d) določitev minimalnega odstotka vračljive embalaže, ki je vsako leto dana na trg, za vsak tok embalaže.

2. Država članica se lahko odloči, da bo prilagojeno raven ciljev iz točk (f) do (i) člena 6(1) za dano leto dosegla z upoštevanjem povprečnega deleža vračljive prodajne embalaže, ki je bila v predhodnih treh letih prvič dana na trg in ponovno uporabljena kot del sistema za ponovno uporabo embalaže.

Prilagojena raven se izračuna tako, da se:

(a) od ciljev, določenih v točkah (f) in (h) člena 6(1), odšteje delež vračljive prodajne embalaže iz prvega pododstavka tega odstavka v vsej prodajni embalaži, ki je bila dana na trg, in

(b) od ciljev, določenih v točkah (g) in (i) člena 6(1), odšteje delež vračljive prodajne embalaže iz prvega pododstavka tega odstavka iz zadevnega embalažnega materiala v vsej prodajni embalaži iz tega materiala, ki je bila dana na trg.

Pri izračunu zadevne prilagojene ravni cilja se upošteva največ pet odstotnih točk tega deleža.

3. Država članica lahko pri izračunu ciljev iz točke (f), točke (g)(ii), točke (h) in točke (i)(ii) člena 6(1) upošteva količine lesene embalaže, ki se popravi zaradi ponovne uporabe.

4. Da se zagotovijo enotni pogoji za uporabo odstavkov 2 in 3 tega člena, Komisija do 31. marca 2019 sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila za izračun, preverjanje in sporočanje podatkov ter za izračun ciljev v skladu z odstavkom 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2).

5. Komisija do 31. decembra 2024 pregleda podatke o vračljivi embalaži, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 12 in Prilogo III, da bi preučila izvedljivost določitve kvantitativnih ciljev za ponovno uporabo embalaže, vključno s pravili za izračun, in vse nadaljnje ukrepe za spodbujanje ponovne uporabe embalaže. V ta namen Komisija predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.“;

(5) člen 6 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se dodajo naslednje točke:

„(f) najpozneje do 31. decembra 2025 se bo recikliralo najmanj 65 masnih % vse odpadne embalaže;

(g) najpozneje do 31. decembra 2025 bodo izpolnjeni naslednji minimalni ciljni masni deleži za naslednje specifične odpadne embalažne materiale:

(i) 50 % plastike;

(ii) 25 % lesa;

(iii) 70 % železa in jekla;

(iv) 50 % aluminija;

(v) 70 % stekla;

(vi) 75 % papirja in kartona;

(h) najpozneje do 31. decembra 2030 se bo recikliralo najmanj 70 masnih % vse odpadne embalaže;

(i) najpozneje do 31. decembra 2030 bodo izpolnjeni naslednji minimalni ciljni masni deleži za naslednje specifične odpadne embalažne materiale:

(i) 55 % plastike;

(ii) 30 % lesa;

(iii) 80 % železa in jekla;

(iv) 60 % aluminija;

(v) 75 % stekla;

(vi) 85 % papirja in kartona.“;

(b) vstavijo se naslednji odstavki:

„1a. Država članica lahko brez poseganja v točki (f) in (h) odstavka 1 podaljša roke za doseganje ciljev iz točke (g)(i) do (vi) in točke (i)(i) do (vi) odstavka 1 za največ pet let, in sicer pod naslednjimi pogoji:

(a) odstopanje je omejeno na največ 15 odstotnih točk iz posameznega cilja ali razdeljeno med dva cilja,

(b) zaradi odstopanja se stopnja recikliranja za posamezni cilj ne zniža pod 30 %,

(c) zaradi odstopanja se stopnja recikliranja za posamezni cilj iz točke (g)(v) in (vi) in točke (i)(v) in (v) odstavka 1 ne zniža pod 60 %, in

(d) država članica najpozneje 24 mesecev pred iztekom zadevnega roka iz točke (g) ali (i) odstavka 1 tega člena uradno obvesti Komisijo o svoji nameri, da bo podaljšala zadevni rok, ter ji posreduje načrt izvajanja v skladu s Prilogo IV k tej direktivi. Država članica lahko ta načrt vključi v načrt izvajanja, predložen v skladu s točko (b) člena 11(3) Direktive 2008/98/ES.

1b. Komisija lahko v treh mesecih od prejema načrta izvajanja, predloženega v skladu s točko (d) odstavka 1a, zahteva od države članice, da ta načrt pregleda, če meni, da ni skladen z zahtevami iz Priloge IV. Zadevna država članica predloži spremenjeni načrt v treh mesecih od prejema zahteve Komisije.

1c. Komisija do 31. decembra 2024 pregleda cilje iz točk (h) in (i) odstavka 1 z namenom, da jih ohrani ali po potrebi zviša. V ta namen Komisija predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.“;

(c) odstavki 2, 3, 5, 8 in 9 se črtajo;

(6) vstavi se naslednji člen:

„Člen 6a

Pravila za izračun doseganja ciljev

„1. Za namene izračuna, ali so doseženi cilji iz točk (f) do (i) člena 6(1):

(a) države članice izračunajo maso odpadne embalaže, nastale in reciklirane v izbranem koledarskem letu. Odpadna embalaža, ki je nastala v državi članici, se lahko šteje, da je enaka količini embalaže, ki je bila dana na trg v tej državi v istem letu;

(b) se masa reciklirane odpadne embalaže izračuna kot masa embalaže, ki je postala odpadek in v zvezi s katero so bili opravljeni vsi potrebni postopki preverjanja, sortiranja in drugi predhodni postopki, s katerimi se odstranijo odpadni materiali, ki niso cilj poznejše predelave, in se zagotovi visoka kakovost recikliranja, ki vstopa v postopek recikliranja, v katerem se odpadni materiali dejansko ponovno predelajo v proizvode, materiale ali snovi;

2. Za namene točke (a) odstavka 1 se odpadna embalaža štehta, ko odpadki vstopijo v postopek recikliranja.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se lahko reciklirana odpadna embalaža štehta na izhodu iz katerega koli postopka sortiranja, pod pogojem, da:

(a) se takšni izhodni odpadki nato reciklirajo;

(b) se masa materialov ali snovi, ki se odstranijo v nadaljnjih postopkih pred postopkom recikliranja in se nato ne reciklirajo, ne vključi v maso odpadkov, ki se poročajo kot reciklirani.

3. Države članice vzpostavijo učinkovit sistem nadzora kakovosti in sledljivosti odpadne embalaže, da zagotovijo, da so izpolnjeni pogoji iz točke (a) odstavka 1 tega člena in točk (a) in (b) odstavka 2 tega člena. Da se zagotovita zanesljivost in točnost zbranih podatkov o recikliranih odpadkih, lahko sistem sestoji iz elektronskih registrov, vzpostavljenih na podlagi člena 35(4) Direktive 2008/98/ES, tehničnih specifikacij za zahteve glede kakovosti sortiranih odpadkov ali stopenj povprečnih izgub za sortirane odpadke za različne vrste odpadkov in prakse ravnanja z njimi. Stopnje povprečnih izgub se uporabijo samo v primerih, kadar zanesljivih podatkov ni mogoče pridobiti drugače, in se izračunajo na podlagi pravil izračunavanja, določenih v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 11a(10) Direktive 2008/98/ES.

4. Za namene izračuna, ali so bili doseženi cilji iz točk (f) do (i) člena 6(1), se lahko količina odpadne biorazgradljive embalaže, ki vstopa v aerobno ali anaerobno obdelavo, šteje za reciklirano, kadar s to obdelavo nastanejo kompost, digestat ali drug izhodni produkt s podobno količino reciklirane vsebnosti glede na vhodni odpadni material, ki naj bi se uporabljal kot recikliran proizvod, material ali snov. Kadar se izhodni produkt uporabi v ali na tleh, ga lahko države članice štejejo za recikliranega samo, če je ta raba v korist kmetijstvu ali ekološkem stanju tal.

5. Količina odpadnih embalažnih materialov, ki po pripravljalnem postopku pred predelavo prenehajo biti odpadki, lahko šteje za reciklirano, pod pogojem, da so takšni materiali namenjeni nadaljnji ponovni predelavi v proizvode, materiale ali snovi, ki se bodo uporabili za prvotni ali za druge namene. Vendar se materiali, ki niso več odpadki in se bodo uporabili kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije, ali bodo sežgani, uporabljeni za zasipanje ali odloženi na odlagališčih, ne upoštevajo pri izračunu doseganja ciljev recikliranja.

6. Za namene izračuna, ali so bili cilji iz točk (f) do (i) člena 6(1) doseženi, lahko države članice upoštevajo tudi recikliranje kovin, izločenih po sežigu odpadkov, sorazmerno z deležem sežgane odpadne embalaže, pod pogojem, da reciklirane kovine izpolnjujejo merila glede kakovosti, določena v izvedbenem aktu, sprejetim na podlagi člena 11a(9) Direktive 2008/98/ES.

7. Odpadna embalaža, poslana v drugo državo članico za namene recikliranja v tej drugi državi članici, se lahko upošteva pri izračunu doseganja ciljev iz točk (f) do (i) člena 6(1), samo za tisto državo članico, v kateri je bila odpadna embalaža zbrana.

8. Odpadna embalaža, izvožena iz Unije, se lahko upošteva pri izračunu doseganja ciljev iz člena 6(1) te direktive, za tisto državo članico, v kateri je bila odpadna embalaža zbrana, samo če so izpolnjene zahteve iz odstavka 3 tega člena in če v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 (*) izvoznik lahko dokaže, da pošiljka odpadkov izpolnjuje zahteve iz navedene uredbe in da je obdelava odpadne embalaže zunaj Unije izvedena pod pogoji, ki so v splošnem enakovredni zahtevam, določenim v ustreznem okoljskem pravu Unije.

9. Da se zagotovijo enotni pogoji uporabe odstavkov 1 do 5 tega člena, Komisija do 31. marca 2019 sprejme izvedbene akte, s katerimi vzpostavi pravila za izračun, preverjanje in sporočanje podatkov, zlasti glede mase nastale odpadne embalaže. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2).

(*) Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, 12.7.2006, str. 1).“;

(7) vstavi se naslednji člen:

„Člen 6b

Poročilo zgodnjega opozarjanja

1. Komisija v sodelovanju z Evropsko agencijo za okolje pripravi poročila o napredku pri doseganju ciljev iz točk (f) do (i) člena 6(1) najpozneje tri leta pred iztekom posameznega roka iz navedenih določb.

2. Poročila iz odstavka 1 vključujejo:

(a) oceno doseganja ciljev za vsako državo članico;

(b) seznam držav članic, pri katerih obstaja tveganje, da ciljev v postavljenih rokih ne bodo dosegle, skupaj z ustreznimi priporočili za zadevne države članice;

(c) primere najboljših praks, ki se uporabljajo po vsej Uniji in bi lahko služili kot smernice za napredovanje pri doseganju ciljev.“;

(8) člen 7 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 7

Sistemi vračanja, zbiranja in predelave

1. Da bi države članice izpolnile cilje, določene v tej direktivi, sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so vzpostavljeni sistemi, ki zagotavljajo:

(a) vračanje in/ali zbiranje rabljene embalaže in/ali odpadne embalaže od potrošnika, drugega končnega uporabnika ali iz toka odpadkov, da se jo usmeri v najprimernejše možnosti za ravnanje z odpadki;

(b) ponovno uporabo ali predelavo, vključno z recikliranjem zbrane embalaže in/ali odpadne embalaže.

Ti sistemi so odprti za sodelovanje vseh gospodarskih subjektov iz zadevnih sektorjev in pristojnih javnih organov. Brez razlikovanja se uporabljajo tudi za uvožene proizvode, vključno s podrobnimi ureditvami in tarifami za dostop do teh sistemov, in so zasnovani tako, da ne pride do trgovinskih ovir ali izkrivljanja konkurence, skladno s Pogodbo.

2. Države članice zagotovijo, da se do 31. decembra 2024 vzpostavijo sistemi razširjene odgovornosti proizvalca za vso embalažo v skladu s členoma 8 in 8a Direktive 2008/98/ES.

3. Ukrepi iz odstavkov 1 in 2 so del politike, ki velja za vso embalažo in odpadno embalažo, in upoštevajo zlasti zahteve glede varstva okolja ter zdravja potrošnikov, varnosti in higiene, varstva kakovosti, pristnosti in tehničnih značilnosti embalaranega blaga in uporabljenih materialov ter varstva pravic industrijske in poslovne lastnine.

4. Države članice sprejmejo ukrepe za spodbujanje visokokakovostnega recikliranja odpadne embalaže in za izpolnjevanje potrebnih standardov kakovosti za zadevne sektorje recikliranja. V ta namen se člen 11(1) Direktive 2008/98/ES uporablja za odpadno embalažo, tudi za sestavljeno embalažo.“;

(9) v členu 9 se doda naslednji odstavek:

„5. Komisija do 31. decembra 2020 pregleda izvedljivost krepitev bistvenih zahtev, da bi se med drugim izboljšala zasnova za ponovno uporabo in spodbudilo visokokakovostno recikliranje, pa tudi, da bi se okrepilo njihovo izvrševanje. V ta namen Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.“;

(10) člen 11(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Komisija v skladu s členom 21a sprejme delegirane akte, da bi dopolnila to direktivo z določitvijo pogojev, pod katerimi se koncentracije iz odstavka 1 tega člena ne uporabljajo za reciklirane materiale in proizvodne zanke v zaprtih in nadzorovanih verigah, ter za določitev vrst embalaže, ki so izvzete iz zahteve iz tretje alineje odstavka 1 tega člena.“;

(11) člen 12 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z „*Informacijski sistemi in poročanje*“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Zbirke podatkov iz odstavka 1 vključujejo podatke na podlagi Priloge III in zagotavljajo zlasti informacije o velikosti, značilnostih in razvoju tokov embalaže in odpadne embalaže na ravni posameznih držav članic, vključno z informacijami o toksičnosti ali nevarnosti embalažnih materialov in sestavin, ki se uporabljajo za njihovo izdelavo.“;

(c) odstavek 3 se črta;

(d) vstavijo se naslednji odstavki:

„3a. Države članice podatke v zvezi z izvajanjem točk (a) do (i) člena 6(1) in podatke o vračljivi embalaži Komisiji sporočijo za vsako koledarsko leto.

Države članice podatke sporočijo elektronsko v 18 mesecih po izteku leta poročanja, za katero se podatki zbirajo. Podatki se sporočijo v obliki, ki jo določi Komisija na podlagi Priloge III v skladu z odstavkom 3d tega člena.

Prvo obdobje poročanja v zvezi s cilji, določenimi v točkah (f) do (i) člena 6(1), in podatki o vračljivi embalaži se začne prvo polno koledarsko leto po sprejetju izvedbenega akta, v katerem je v skladu z odstavkom 3d določena oblika za poročanje, in zajema podatke za to obdobje poročanja.

3b. Podatkom, ki jih države članice sporočijo v skladu s tem členom, se priložita poročilo o preverjanju kakovosti in poročilo o ukrepih, sprejetih na podlagi člena 6a(3) in (8), vključno z natančnimi informacijami o stopnjah povprečnih izgub, kadar je to ustrezno.

3c. Komisija pregleda podatke, sporočene v skladu s tem členom, in objavi poročilo o rezultatih tega pregleda. Poročilo oceni organizacijo zbiranja podatkov, vire podatkov in uporabljene metodologije v državah članicah ter popolnost, zanesljivost, pravočasnost in doslednost teh podatkov. Ocena lahko vključuje specifična priporočila za izboljšave. Poročilo se pripravi po tem, ko so države članice prvič sporočile podatke, in nato vsaka štiri leta.

3d. Komisija do 31. marca 2019 sprejme izvedbene akte, s katerimi določi obliko za poročanje podatkov v skladu z odstavkom 3a tega člena. Za namene poročanja o izvajanju točk (a) do (e) člena 6(1) te direktive države članice uporabijo obliko, določeno v skladu z Odločbo Komisije 2005/270/ES (*). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2).

(*) Odločba Komisije 2005/270/ES z dne 22. marca 2005 o določitvi preglednic za sistem zbirke podatkov na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L 86, 5.4.2005, str. 6).“;

(e) odstavek 5 se črta.

(12) člen 17 se črta;

(13) člen 19 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 19

Prilagoditev znanstvenemu in tehničnemu napredku

1. Komisija sprejme izvedbene akte, potrebne za prilagoditev sistema prepoznavanja iz člena 8(2) in šeste alineje drugega odstavka člena 10 znanstvenemu in tehničnemu napredku. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2).

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 21a, s katerimi spremeni ponazoritvene primere iz Priloge I za opredelitev pojma embalaža.“;

(14) člen 20 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 20

Posebni ukrepi

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 21a, da dopolni to direktivo, kadar je potrebno za obravnavanje katerih koli težav pri uporabi določb te direktive, zlasti v povezavi z inertnimi embalažnimi materiali, danimi na trg v Uniji v zelo majhnih količinah (približno 0,1 masnega %), primarno embalažo za medicinske pripomočke in farmacevtske proizvode, manjšo embalažo in luksuzno embalažo.“;

(15) člen 21 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 21

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 39 Direktive 2008/98/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

(16) vstavi se naslednji člen:

„Člen 21a

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 11(3) in 19(2) ter člena 20 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 4. julija 2018. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podalšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz členov 11(3) in 19(2) ter člena 20 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastil iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje (*).
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 11(3) in 19(2) ter člena 20, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

(*) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.“;

(17) prilogi II in III se spremenita v skladu s Prilogo k tej direktivi;

(18) Priloga IV se doda v skladu s Prilogo k tej direktivi.

Člen 2

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo do 5. julija 2020. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva. Komisija o tem obvesti ostale države članice.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 30. maja 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

L. PAVLOVA

PRILOGA

(1) Priloga II se spremeni:

(a) v točki 1 se druga alineja nadomesti z naslednjim:

„— Embalaža se oblikuje, izdelava in prodaja tako, da jo je mogoče ponovno uporabiti ali predelati, vključno z recikliranjem, skladno s hierarhijo ravnanja z odpadki, in da se čim bolj zmanjša njen vpliv na okolje, ko se odpadna embalaža ali ostanki iz postopkov ravnanja z odpadno embalažo odstranijo.“;

(b) v točki 3 se točki (c) in (d) nadomestita z naslednjim:

„(c) Embalaža, ki jo je mogoče predelati s kompostiranjem

Odpadna embalaža, obdelana za namen kompostiranja, mora biti toliko biorazgradljiva, da ne ovira ločenega zbiranja ter postopka ali dejavnosti kompostiranja, v katerega oziroma katero vstopa.

(d) Biorazgradljiva embalaža

Odpadna biorazgradljiva embalaža mora biti takšna, da se lahko fizično, kemično, toplotno ali biološko razgradi, tako da se večji del končnega komposta na koncu razgradi v ogljikov dioksid, biomaso in vodo. Okso-razgradljiva plastična embalaža ne šteje za biorazgradljivo.“;

(2) Priloga III se spremeni:

(a) v preglednicah 1 in 2 se vrstica z naslovom „Kovina“ nadomesti z dvema vrsticama z naslovoma „Železo in jeklo“ in „Aluminij“;

(b) preglednica 2 se spremeni:

(i) v drugem stolpcu se naslov „Porabljena embalaža v tonah“ nadomesti z „Embalaža v tonah, prvič dana na trg“;

(ii) v tretjem stolpcu se naslov „Ponovno uporabljena embalaža“ nadomesti z: „Vračljiva embalaža“;

(iii) za tretjim stolpcem se doda naslednje:

„Vračljiva prodajna embalaža	
v tonah	v odstotkih“

(c) v preglednicah 3 in 4 se vrstica z naslovom „Kovinska embalaža“ nadomesti z dvema vrsticama z naslovoma „Embalaža iz železa in jekla“ in „Embalaža iz aluminija“;

(3) doda se naslednja priloga:

„PRILOGA IV

NAČRT IZVAJANJA, KI SE PREDLOŽI V SKLADU S TOČKO (D) ČLENA 6(1A)

Načrt izvajanja, ki se predloži v skladu s členom 6(1a)(d), vsebuje:

(1) oceno preteklih, sedanjih in predvidenih stopenj recikliranja, odlaganja na odlagališčih in drugih postopkov obdelave odpadne embalaže ter tokov, ki sestavljajo odpadno embalažo;

- (2) oceno izvajanja veljavnih načrtov ravnanja z odpadki in programov preprečevanja odpadkov v skladu s členoma 28 in 29 Direktive 2008/98/ES;
  - (3) razloge, zaradi katerih država članica meni, da morda ne bo mogla doseči posameznega cilja iz točk (g) in (i) člena 6(1) v roku, določenem v navedenem členu, in oceno, koliko dodatnega časa bo potrebovala za izpolnitev tega cilja;
  - (4) ukrepe, ki so potrebni za doseganje ciljev iz točk (g) in (i) člena 6(1) te direktive, ki veljajo za državo članico v dodatnem času, vključno z ustreznimi ekonomskimi instrumenti in drugimi ukrepi za zagotavljanje spodbud za uporabo hierarhije ravnanja z odpadki iz člena 4(1) Direktive 2008/98/ES in Priloge IVa k navedeni direktivi;
  - (5) časovni okvir za izvajanje ukrepov iz točke 4, določitev organa, pristojnega za njihovo izvajanje, in oceno prispevka posameznega ukrepa k doseganju ciljev, ki veljajo v primeru dodatnega časa;
  - (6) informacije o financiranju ravnanja z odpadki v skladu z načelom „onesnaževalec plača“;
  - (7) ukrepe za izboljšanje kakovosti podatkov, kot je primerno, da se zagotovi boljše načrtovanje in spremljanje uspešnosti pri ravnanju z odpadki.“
-